

Harley davidson se je kljub ekspanziji japonskih firm uspel obdržati na sceni. Nekaj s pomočjo vladnih ukrepov, nekaj pa s filozofijo izdelovanja nenavadnih motociklov, ki nimajo konkurenco.

Harley davidsoni so v grobem enaki že zelo dolga desetletja. Čeprav tovarna motocikle prilagaja času, pa ostajajo nespremenjeni posebneži, ki jih sicer dokaj redki krog ljubiteljev kupuje za velike denarje.

Harleyeve motocikle dobro razumejo le Američani sami, kjer so ti motocikli na vrhu priljubljenosti. Harleyeve ime ima tam še vedno veljavno in šarm, izvirajoč iz prvih let letašnjega stoletja. Kljub številnim krizam je harley še vedno močan, zaščiten simbol prav tako kot črtasta zastava z zvezdami. Film Easy Rider, v katerem igra Peter Fonda, pove veliko.

S te strani je odnos do teh

Special edition: spredaj dodatna žarometna, zadaj torbe z resami ter obupno visoka cena

Harley davidson heritage softail 1340

Živa legenda

Motocikel brez primerjave – Motocikel sodi v kategorijo, ki je všeč ali pa ne

Pogled od zgoraj v drugi perspektivi kaže značilnosti ameriškega motocikla, ki gre kljub starosti konstrukcije še vedno dobro v denar

Harley davidson heritage softail 1340: motocikel, ki privlači poglede in lomi mnenja

nenavadnih motociklov povsem drugačen.

«Fantastičen je,» trdi tisti, ki utripa z Ameriko.

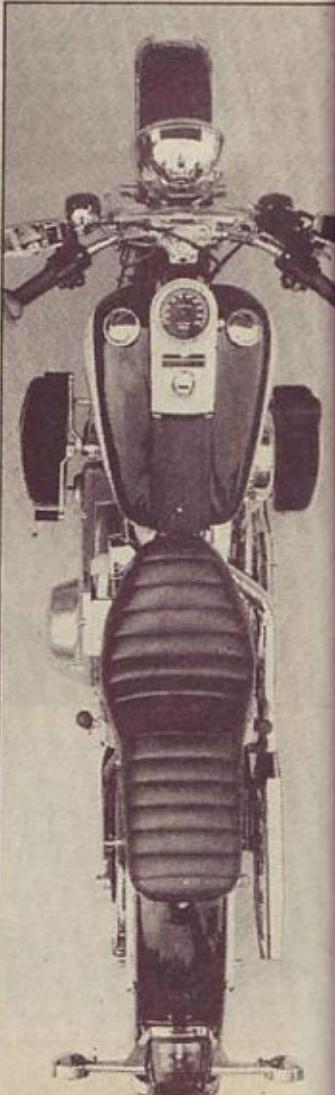
«Je samo star, hrupen in predrag,» komentirajo tisti, ki so se navduševali nad Agostinijem in odklanjajo vse, kar ni dirkalna replika.

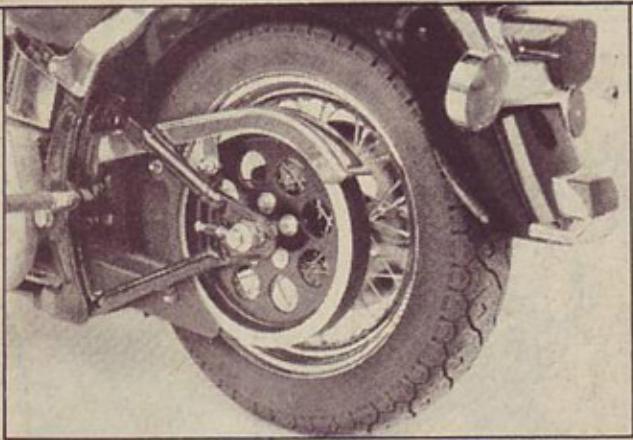
Je pa jasno kot beli dan, da je harley samo harley, brez primerjav. Pa je tako treba takoj vzeti na znanje, da tehta čez 300 kg, da zmore hitrost 250 kubičnega japonskega stroja, da ne dopušča športnega jemanja ovinkov, ker zadrsa v tla, da ima netočen in hrupen menjalnik... Harleya je treba jemati takega, kot je, brez metrov in sekund. In takrat počake svoje pravo lice.

Heritage softail je najbolj harley od enajstih modelov, ki jih izdeluje tovorna v kraju Milwaukee (z letno proizvodnjo 60.000 motociklov). Se pravi, da je najbolj imponantan, najbolj zgodovinski, najdalj od japonske podnude.

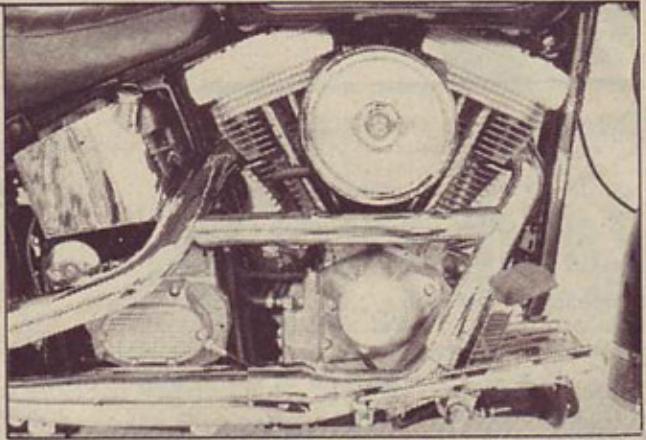
Softail je težak tudi v rokah, pa čeprav mu nizko težišče govori v prid. Sedež, krmilo in stopalke so uravnani tako, da zahtevajo pokončno sedečo držo, nenavadno za tukajšnja pojmovanja: naprej iztegnjene roke in noge, vsa teža na zadnjem kolesu, menjalnik daleč od noge in skorajda avtomobilski pedal za zadnjo zavoro.

Današnje dirkalne replice, ki jih ponujajo Japonci, s preko sto konji v motorju, fantastični-

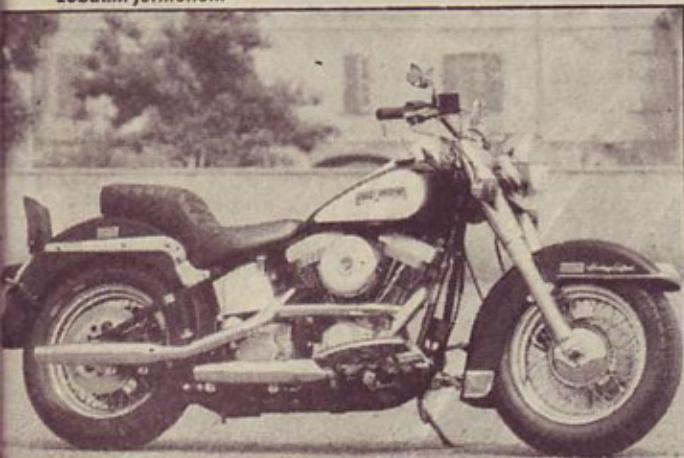

Zadek: cevna trikotna nihajka, prenos moči na zadnje kolo je izveden z zobatim jermenom

Motor: po zasnovi star kolikor je stara tovarna. Novi časi pa so prispevali izboljšave. Od 84 leta naprej so valji iz aluminija, dodana je bila peta prestava. Toda še vedno v okvir toga vpeti dvovaljnik občutno vibrira

Dolžina 2832 mm, višina sedeža od tal 675 mm, prostornina rezervoarja 13,2 litra, teža brez goriva 304 kg

mi zavorami, gumami, ki držijo do kolena, vabijo k hitri vožnji. Pa čeprav se je s temi stroji mogoče tudi turistično umirjeno voziti. Harleyev motocikel pa kljče k umirjenosti.

Vzglj: vklapljena na rezervoarju, dvakrat, trikrat plin, da se napolni uplinjač, protisk na gumb električnega zaganja in motor zahrumi. Izpuh oznanja, da je v kot vlak dolg motocikel vgrajen dvovaljni motor.

Motor je že osemdesetletna konstrukcija, od katere ameriška tovarna ne odstopa. To je dvovaljnik z valji na V pod kotom 45 stopinj, zračno hlajen, s po dvema ventilioma na valji, z enim uplinjačem Keihin Ø 38 mm. Ob vrtini 88,8 mm in hodu 108 mm streže motor s prostornino 1340 kubikov. Ob kompresiji 8,5:1 motor zmora moč 58 konjev (43 kW) pri 5000 vrtljajih v minuti: številke, ki so že pozabljeni.

Motor v ločenem ohišju dopoljujejo večploščna sklopka v oljni kopeli ter petstopenjski menjalnik. Primarni prenos moči je izveden s triredno verigo. Sekundarni prenos pa je izveden z zobatim jermenom ojačanim s kevlarem. Ta rešitev se je

izkazala nezahtevna za vzdrževanje in primerna veliki elastičnosti stroja, ki dovoljuje lenjarjenje z menjalnikom.

Motor je vpet v dvojen cevni okvir izdelan iz jeklenih cevi ter ojačan s pločevinastimi vložki.

Prednji del je vzmeten s teleskopsko vilico s kraki Ø 39 mm, zadek pa je optre na trikotno cevno nihajno vilico ter ob motorju vgrajen par hidravličnih blažilnikov.

Motocikel je obut v klasična kolesa s špicami in jeklenimi obroči. Obut pa je v skorajda avtomobilske gume dimenzij MT 90 - 16. Sprednje in zadnje kolo zavira po en zavorni kolut premera 292 mm.

Vsa navedena oprema pomeni klasiko v motociklizmu in enostavno rečeno – deluje, pa čeprav japonski motocikli prinašajo kvalitetnejše in funkcionalnejše rešitve.

Pogled se zato ustavi na ostalih detajlih, ki fascinirajo. Tu je obilica sijočega, kvalitetnega kroma, ki se zrcali na žarometu, smerokazih, krmilu, elementih prednjih vilice, na rezervoarju, ob sedežu, na robovih zajetnih blatnikov, na motorju in pod motorjem... Veliko sijaja dopolnjenega z metaliziranimi barva-

mi, pušča vtis. Tako kot puščajo vtis predimenzionirani elementi, pladnji namesto stopalk.

Ker pa lastniki harleyjev radi segajo še po dodatni opremi za konkretnejši izgled svojega motocikla, ima tovarna (in številni drobni proizvajalci) tovrstnim željam primerno bogat izbor dodatkov: od v ribji rep urezane izpušne cevi z obveznim napisom »harley davidson«, do posabnih motornih pokrovov, takšnih in drugačnih emblemov, še udobnejših sedežev, z resami ob strani ali brez... Skratka, lastniku harley davidsona je dan, da ne bo ostal neopažen!

Vzorne lastnosti: prod s športnimi hotenji. To je motocikel za lagodna križarjenja brez ure na roki in brez želje po visokih vrtljajih – zato motocikel nima merilnika vrtljajev. Motocikel zmore slabih 157 km na uro in od 0 do 400 metrov pospeši v 15,4 sekunde. Pa še ta hitrost je za pokončno sedečo držo zaradi obilice vetra v prsi naporna.

Kratkoročni načrti

Čeprav vreme že nekaj časa ni več naklonjeno prijetnim motociklističnim trenutkom, še vedno upamo, da bomo lahko izpeljali začrtano.

To pomeni, da čakamo pravi trenutek, ko bo vreme dovolilo, da na reškem dirkalnišču preizkusimo nekaj dirkalnih motociklov.

Če bodo odgovorni pokazali dovolj zanimanja in postrgali potrebna sredstva, bomo obiskali salon motociklov v Milanu, najpoznamenje srečanje motociklistične industrije (in vsega kar sodi zraven) v letosnjem letu. Po napovedih je že mogoče sluttiti, da bo v Milanu mogoče videti veliko novega.

V pripravi pa imamo tudi sestavek o radialnih motociklističnih gumah.